

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ č. 8

VYSOKÉ N. JIZ.

PROGRAM:

DNES

SOBOTA

15.10.1988

- 8.30 - seminář o představení
v malém sále Krakono-
še
- 9.30 - schůze přípravného
výboru v kužárně
Krakonoše
- 11.00 - loučení s DS Maškov
v malém sále Krakono-
še
- 13.00 - J.K.Tyl - V.Peška:
a NOVÉ AMAZONKY
- 16.00 /DS Ořechov u Brna/
- 19.30 - setkání hostů, poroty
a přípravného výboru
v kužárně
- 20.00 - SLAVNOSTNÍ ZAKONČENÍ
XIX.NÁRODNÍ PŘEHLEDKY
VESNICKÝCH A ZEMĚDĚL-
SKÝCH DIVADELNÍCH
SOUBORŮ - velký sál
Krakonoše
- 21.00 - setkání DS Ořechov
s patrony v malém
sále Krakonoše
- 21.30 - loučení s DS Ořechov
v malém sále Krakono-
še

/pokračování na str.2/
Bl.č.233/88

NÁRODNÍ PŘEHLEDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Snad až příliš rychle uběhl tý-
den ve Vysokém, naplněný divadlem,
diskusemi o něm i bohatým společen-
ským životem. A letos převážně také
mlhou, zimou a deštěm - ale to jsme

*Nashledanou
za rok*

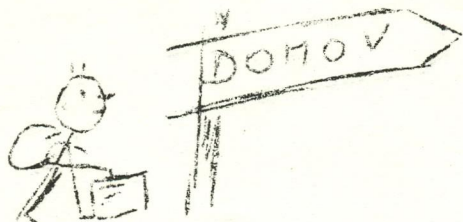
určitě všichni Krakonošovi už od-
pustili. Protože i přesto panovala
pohoda po celou dobu trvání přehlídky,
a to nejen při obvyklých aktech posti-
hujících její společenské a lidské
zázemí jako je vítání a loučení se
soubory, jako jsou patronátní večery
v požární zbrojnici a jiná posezení,
především v Krakonoši "U dušiček".
Pohoda letos bezpečně ovládla i se-
mináře o zhlédnutých představeních,
o kursu praktické režie ani nemluvě.
Ovládla je, aniž by způsobila snížení
hodnotících kritérií, aniž by diskuse
ztratily své vzdělávací poslání.

/pokračování ze str.1/

21.00 - závěrečný večer
na rozloučenou
SEJKORÁK

ZÍTRA - NEDĚLE - 16.10.1988

o d j e z d d o m ů

Včera dopoledne

Ani včera dopoledne se nepodařilo malý sál Krakonoše hafouknout, takže v něm bylo při semináři o představení hostouňského souboru téměř nedýchateľno. Na zájem o věc to však neblahý vliv nemělo, takže se mimo jiné hovořilo opět nejen konkrétně o zhlédnutém představení Generálky, ale i o některých obecnějších souvislostech, týkajících se především typu divadla, jehož práci jsme viděli a relaxační a společenské funkce takového divadla v oblasti svého působení. Bez pokusu seřadit věci do širších souvislostí by se nám totiž patrně jen obtížně dařilo některé jevy pojmenovávat.

Po skončení semináře se do velkého sálu Krakonoše přesunuli všichni, kdož si chtěli poslechnout zasloužilou umělkyni Vlastu FABIÁNOVOU, která hovořila o svých lidských i hereckých zkušenostech. I přes velké rozměry sálu dokázala vytvořit komorní a přátelskou atmosféru a vést lidi nejen k poslouchání, ale i k zamyšlení. Beseda byla milým příspěvkem k obohacení programu letošní přehlídky.

- 2 -

/pokračování ze str.1/

O smysluplnosti tohoto konání pak svědčí skutečnost, že při všech seminářích bylo v malém sále Krakonoše nabitě, ba dokonce že v mnohých případech už jeho kapacita nedostačovala.

Takže snad si všichni kromě příjemného pocitu z týdenního pobytu mezi lidmi, s nimiž máme společného koníčka a cíl dělat divadlo - ať autorské nebo interpretační, v kukátku nebo v aréně, zkrátka divadlo dobré - odvezeme i něco podnětů k přemýšlení. A můžeme se všichni vzájemně těšit, že se tyto podněty příznivě odrazí v naší další divadelní činnosti.

Pro tohle všechno, co nám vyso-
ká přehlídka dokáže dávat, se sem téměř všichni každoročně rádi vracíme. A vrátíme se i za rok, bohatší o nové životní zkušenosti i o nové střety s divadlem. Věřme, že se sejdeme v pohodě a ve zdraví!

Poděkování

VŠEM VŠEM VŠEM VŠEM VŠEM VŠEM VŠEM,
kdo se zasloužili o hladký a příjemný průběh přehlídky v divadle i před ním, ve Strojmetalů, požární zbrojnici, na MěNV i v dalších přídružených prostorech a zařízeních.

DĚKUJEME!

A současně blahopřejeme před-
sedovi přípravného výboru Jirkovi Pičmanovi k absolvování jeho 10. jubilejní přehlídky.

Bl.č.232/88

Dnes
hrají

Rozhovor
pro
větvník

DS Ořechov u Brna - jako
host přehlídky

Především o plánech do budouc-
na jsme hovořili s režisérem
souboru Vlatimilem Peškou.

"Přepsal jsem si Šamberka. Po
cestě do Vysokého jsem soubo-
ru dal tento přepis číst.
Je to klasický text: Blázinec
v prvním poschodí, ale v mé
úpravě se to jmenuje ...aneb
o totožnosti."

V podstatě mě na ní láká to,
že si chci ozkoušet reakci
diváka, když mu předložím stej-
ný příběh hraný za sebou tři-
krát. V žánrech sice podobných,
ale různých. Bude to - veselo-
hra - crazy - supercrazy.
Jako profesionální režiser bych
si chtěl vyzkoušet právě tuto
formu u ořechovského divadla.
Jak zřejmě uznáte, podobný ex-
periment bych si v kamenném di-
vadle dovolit nemohl.

Soubor není zde ve Vysokém nez-
namý. Při svých vystoupeních v
předchozích letech jsme mnoho-
krát hovořili o podmínkách a
stylu práce. To vše se nemění
a proto je zbytečné se opako-
vat. Věci podstatné byly řeče-
ny již v minulých letech pře-
devším při našich představeních.
A budou, doufejme, potvrzeny i
letos, představením dnešním.

K tomuto představení ještě ně-
kolik slov: V programové bro-
žuře je uveden nástin koncep-
ční linky. K tomu bych chtěl
podotknout jedno - mojí velkou
snahou bylo oživení a nový, ak-
tuální výklad textu /který se
nám zdá zkostnatělý/. Ovšem s
velkou pietou k panu Tylovi.
I když zásah do jeho textu není
malý, domníváme se, že kdyby
se náhodou probudil, že by moc
nenadával - možná by se i dobře
bavil.

Bl.č.231/88

Závěrečných dnů přehlídky se
zúčastnil i soudruh Miroslav
Skočdopole, pracovník oddělení
kultury ÚV KSČ. Absolvoval
zhruba průřez všeho, co se
zde účastníkům nabízí. Předsta-
vení, práci v semináři KPR,
část jednání poroty, dopolední
rozborový seminář i některé z
dalších doprovodných akcí.

V krátkém rozhovoru řekl asi
toto:

Váším si pozvání ČV Svazu družstev-
ních rolníků na tuto přehlídku,
neboť je zapotřebí zajímat se o
problémy ZUČ přímo na akcích,
kde jsou vidět konkrétní výsled-
ky práce, ne se vše dozvídat z
hodnotících zpráv. Pro nás, pro
všechny je to živý problém, sta-
vem kulturně výchovné činnosti
a problematikou ZUČ se zabývalo
i 10. plenární zasedání ÚV KSČ.
Víme o tom, že například ze Záko-
na o státním podniku naprosto ne-
vyplývá, že by se podniky měly
podílet na kultuře a podporovat
ji. Připravuje se proto nový
Osvětový zákon a Celospolečenský
program estetického rozvoje -
dokument, který zahrnuje celou
kulturní činnost a v tom i oblast
ZUČ. Bude se týkat i práce s mlá-
deží, školství, životního prostře-
dí, ochrany památek, výchovy v ro-
dině a dalších věcí s estetikou
souvisejících.

Problém podpory ZUČ se týká přede-
vším státní a podnikové sféry.
U JZD tato situace nenastala a
do budoucna nehrozí. Což je cenné
nejen pro tuto národní přehlídku,
ale především pro práci všech ze-
mědělských souborů ZUČ.
Samotná přehlídka mě překvapila
svojí úrovní i velice příjemnou
atmosférou. Jsem velice rád, že se
mi podařilo absolvovat i těchto
několik málo dnů a věřím, že tu
nejsem naposledy.

/pokračování ze str.3/

Domnívám se totiž, že to je jedna z cest, jak oživit staré, zdánlivě nehratelné texty.

Přeji všem příjemnou zábavu a ve skrytu své duše doufám, že naši příznivci uvidí příští rok tu chystanou komedii Blázinec v prvním poschodí, aneb 3x totéž."

Ještě několik doplňkových informací k situaci v krajích:

V Jihomoravském:

Dozvěděli jsme se, že ořechovský soubor byl v letošním roce přeřazen do kategorie vyspělých souborů a nemohl proto už soutěžit o postup na národní přehlídku ve Vysokém n.J. Může zde být jenom jako host.

V Západočeském:

Poněkud opožděně obdržela redakce Větrníku dopis krajské metodičky Hany Chvojkové, v němž píše, že se rozhodla neposkytnout materiál o situaci v kraji, protože by se v něm musela postavit kriticky k článku z hronovského Zpravodaje č.1, jehož autoři se prý přičinili o nesmyslnou informaci, která prý nepravdivě kritizuje systém krajských přehlídek a amatérského divadla v kraji. Prý si to vyřídí doma.

Konec konců, je to také stanovisko. My jsme ovšem rádi, že jsme si materiály o situaci v kraji opatřili jinou a nikterak ilegální cestou.

Divadelní studio OB Maštov nastudovalo hru Alexandra Chaidzeho Když město spí /režie Vladimír Valeš/. Tato hrubinská hra, napsaná v roce 1977, v publicistické rovině pojmenovává jistá fakta, vzrušující tehdy hrubinskou společnost. Není to dobře napsaná hra, takže pokud tehdy diváky varusovala, mohlo to být jen díky dobovým a společenským souvislostem.

Publicistická hra ovšem velmi rychle stárne. A je třeba říci, že v rychlosti jejího stárnutí jsou dnes někdy rozdíly mezi jednotlivými místy, městy, regiony. Z maštovské inscenace je patrné, že její téma berou vážně a že je jejich základem společenskou výpověď. Přesto se zde nedostalo jednoznačně přes rampu k divákovi. Přímě totiž pojmenovává věci, jichž jsme si už dnes vědomi a o nichž je dovoleno hovořit, především o nutnosti osobní zodpovědnosti každého z nás. Ale neodkrývá příčiny nedobrych jevů. Pro to nás nevarusuje.

RECENZE

V rámci daného žánru publicistické hry režisér volil adekvátní výrazové prostředky, blíží se k estetice televizní, snažící se o civilní herecký projev a co největší životní pravděpodobnost. Ale i přesto, že herci jsou evidentně schopní a disponovaní, nedaří se bezesbýtku věrohodně vytvářet dramatické konflikty, které pak působí víceméně uměle. Leckde jsou tyto skutečnosti odrazem problematického textu. Civilnímu pojetí se vymyká hudba, která působí jako velké gesto, je proto v daném kontextu nepravdivá a rozhodně nepřispívá ke komunikativnosti inscenace.

Bl.č.235/88

2. Anketu 2.
2. Pro 2.
2. Větrník 2.
2.

Odpovídá: Miroslav Urban
DS Ořechov u Brna

1. Jaké máte zkušenosti s reakcí mladých diváků na tzv. netradiční divadlo? A na divadlo vůbec?

2. Jaké jsou vaše zkušenosti se získáváním mladých lidí a jejich zapojením v souboru? /Eventuelně v čem vidíte jejich zájem nebo nezájem/.

Odpovídá: Vladimír Valeš
DS Maššov

1. V místě, kde působíme, se projevuje ten fakt, že zde běží již 18 let divadelní přehlídka /Radonický divadelní podzim/. Je to na divácích vidět. Jejich divadelní zkušenost je mnohem větší, než v místech, kde se nic neděje. Takže my máme i u netradičních forem a náročných inscenací s diváky /i mladými/ zkušenosti veskrze dobré.

2. Se získáváním mladých lidí nemáme problémy. Dokonce ohodí sami, sami se nabízejí. Svoji roli zde hraje jednak ohlas naší práce /láká je to/ a za druhé jsou to odchovaní školy /poněvadž velká část souboru jsou učitelé/, členové dětského souboru. Má to svůj rub - v okamžiku, kdy by mohli v souboru aktivně a trvale působit, odcházejí z obce na studie, do vzdálených pracovišť atd. Důležité však pro nás je, že se v každé naší nové inscenaci objevuje vždy nová mladá tvář. Například v letošní poprvé hraje 14-tiletá Petra a 17-tiletý Libor.

Bl.č.230/88

1. Mám dojem, že jsme si zvykli nazývat věci nepravým jménem. Divadlo je buď dobré, nebo špatné. A to bychom se měli naučit rozlišovat. Podávat mladému divákovi vždy a všude kvalitní zábavu. Ať jde o divadlo nebo jiný druh umění. Vztah k divadlu je nutné utvářet již ve školách a v rodině. Mladého člověka je třeba také na divadlo připravovat. A toho dosáhneme pouze kvalitou.

2. Zájem o divadlo u mladé generace opravdu je. I když existuje jakýsi přelom. Věk mezi 16 - 20 rokem. Tam převládá spíše moderní hudba nad divadlem. A je to škoda. Je nutné věnovat se jim. Ukazovat cestu. A takových lidí je opravdu málo. Kdo umí mladé lidi přitáhnout k divadlu, ten se nemusí obávat o budoucnost divadla, ať ho nazýváme třeba "netradičním".

Odpovídá: Kateřina Fixová
Dramaturgyně divadla
v Mostě, lektorka
semináře KPR

Bylo to někdy uprostřed týdne, kdy mě redakce Větrníku vyzvala, abych se pokusila alespoň částečně shrnout odpovědi na anketu o mladých lidech ve vztahu k amatérskému divadlu a vlastním názorem tuto anketu uzavřít. Za tu možnost vlastního názoru jsem ráda, protože na zobecňování je těch nasbíraných postřehů málo / a taky to neumím/, a statistika by byla příliš jednoduchá a nieněříkající. Pravděpodobně většina z nás hledá příčiny problematického vztahu mladých lidí k divadelnímu umění v kontextu celospolečenských jevů - a domnívám se, že právem. Hovořili jsme o tom poměrně obsáhle i na jednom z pracovních odpolední Kursu praktické režie. Přemýšlíme o nedostatku citové výchovy, jsme si vědomi škod, které přinesla omezení estetické výchovy na školách, popisujeme otázku - Pokračování na str.6/

Dělujeme všem, kteří přispěli svými názory
do naší ankety a věříme, že se ta šelým to
postupným natáčením problémů časem
dobejeme k jejich kořenům. A že nám
to snad pomůže alespoň při řešení konkrétních
situací, které my sami míteme ovlivnit.

(pokračování ze str. 5/

schopnosti dětí a mládeže umění
vnímat, odsuzujeme nesystematič-
nost systému Mládež a kultura,
víme o donucovacích praktikách,
které přivádějí do divadla děti
předem rozhodnuté představení
"nevzít", - a zdaleka jsem nevyčer-
pala všechny kritické postřehy.
Chtěla bych však obrátit naši po-
zornost poněkud jiným směrem -
v anketě jsme k tomu také došli.
Známe my vůbec onoho mladého člo-
věka /diváka či potenciálního
člena souboru/, o kterého nám jde?
Nečekáme mnohdy, že najednou sám
prohlédne, pochopí, že divadlo je
nádherná věc a půjde za ním /aktiv-
ně či pasivně/ sám?

Z odpovědí ankety vyplývá, že jsme
si ve většině vědomi toho, že za
mladými lidmi je třeba přijít,
získat je. Jak? Samozřejmě dobrým
divadlem, které je dokáže oslovit,
ale také /a především/ vnitřní
prací souboru. Tam, kde dokážeme
vytvořit dobrou partu, založenou
skutečně na partnerství, kde má
mladý začátečník pocit sounále-
žitosti, kde se s ním a jeho ná-
zory počítá, tam je vytvořen
předpoklad vzniku zaníceného vzta-
hu k divadlu a i když přichází
později a někdy hodně pomalým kro-
kem. A jestliže ten náš mladý
člen souboru dostane ještě mož-
nost vyjádřit svůj názor na svět
kolem sebe /prostřednictvím to-
ho tradičního či netradičního di-
vadla, ať už s touto terminologií
souhlasíme nebo ne/, bývá chyben,
polapen do pastí. Nesmíme totiž
zapomínat, že amatérské divadlo,
každý jeho soubor, je svébytnou
společností, která musí plnit po-
vinnosti v "sahraničním styku" -
tedy vytvářet představení pro di-
váky, ale stejně tak, "vnitrospo-
lečensky" - ovlivňovat mezilidské
vztahy, vychovávat se; vzdělávat,
pracovat sami na sobě.
Touto cestou, domnívám se, jsme
v amatérském divadle povinni při-
nést svůj podíl na řešení proble-
matiky citové a estetické výchovy
vůbec. Budoucnost našeho krásného
koníčka na to stojí.

Divadlo

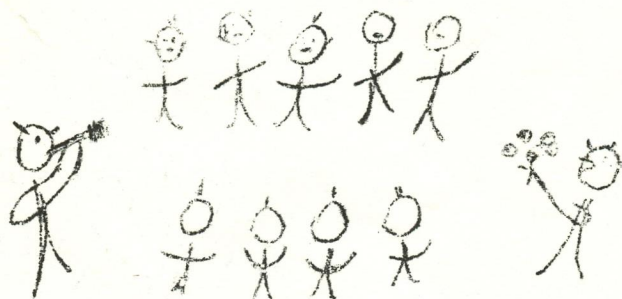
- Musel jsem tu operu už někdy slyšet, protože kulisy jsou mi nějak známé.
- Hrdinný milovník se na divadle nesmí lekat žádného výstupu se dvěma nebo třemi milenkami najednou.
- FOLKLÓR JE, KDYŽ SE NĚKDO TO NĚČEHO OBLÉKNE A JDE S TÍM VEN
- Můj táta je hudebník a hraje na nátlak o sobotách a jiných svatbách.
- BALET JE, KDYŽ JE TANČNICE LABUŤ
- Múza se mu lepila na paty.
- Snad by se byl princ Jaroslav ujezdil k smrti, kdyby se mu náhodou neutrhla podkova.

Později se divadlo už přestalo vyvíjet, protože to nikdo neuměl tak, jako staří Řekové.

- UMĚLEC MUSÍ STÁLE HLEDAT, ALE KDYŽ NAJDE, UŽ NENÍ UMĚLCEM.
- U NÁS SE NARODILO NĚKOLIK SLAVNÝCH UMĚLCŮ, ALE VŠICHNI ŽIJÍ V PRAZE.
- SOLOPROFESIONÁL JE TAKOVÝ UMĚLEC, KTERÝ SICE JEŠTĚ NEUMÍ MOU HRÁT, ALE UŽ ZA TO BERE PENÍZE
- ZPĚVÁK SE MŮŽE STÁT UMĚLCEM, KDYŽ VČAS POZNÁ, ŽE JÍM JEŠTĚ NENÍ.
- OPRAVDOVÝ UMĚLEC HRAJE, I KDYŽ VÍ, ŽE TO NIKDO NEPOSLOUCHÁ
- Kladný herec je ten, který se pořád usmívá a klaní.
- Krásná Helena měla mnoho nápadníků, ale ona si vybrala Meneláa, když z ostatních vymámila slib, že mu budou pomáhat.
- Ta herečka má paruku, já to poznal po hlase.
- Na výchovný koncert se třídou nepůjdu. Dnes jsem schopný všeho.
- Napsat skladbu je umění, ale stát na hlavě také.
- Libuše byla podle pověsti kněžna, ale ve skutečnosti zpívala v opeře,
- VELMI MILUJI HUDBU, ALE HRAJ KLIDNĚ DÁL.
- Mistr se říká už staršímu zpěváku nebo herci, který je důležitý.

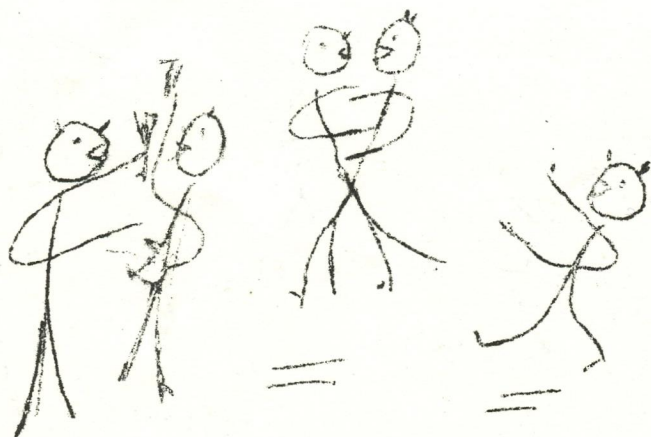
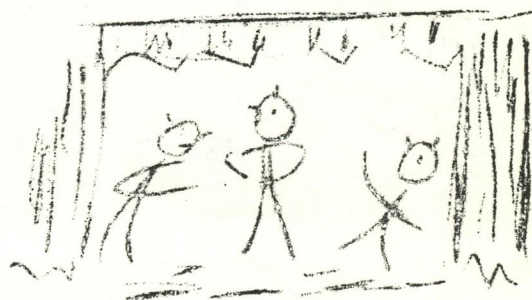
Tak už máme konec. Pěkně se nám to letos povedlo. No, mo, tak si moc nestěžujte na to počasí. Zase jste byli více pěkně pospolu uvnitř a více jste si užili většího kolektivu. Já jsem dělal, co jsem mohl. Ale to víte - o přehlídce se nemůžu starat jenom o počasí. Musím taky dohlížet na to, aby všechno dobře klapalo. Třeba přivítání souborů.

Kvůli nozoru
loučel

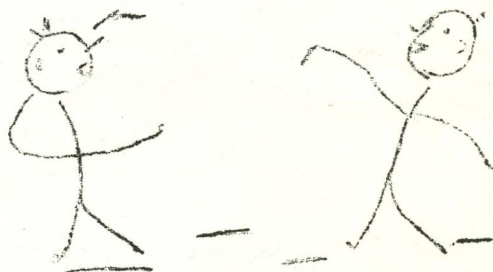

a taky jejich vystoupení na prknech vysokého jeviště musím hlídat - i když leccos zvládnou hostesky, děvčata moje

a styděl bych se, kdybych vynechával společné večery souborů s patrony v požární zbrojnici při tanci a zpěvu

a taky se s každým souborem musíme všichni rozloučit a pozvat ho, aby zase přišel pobejt.

A dnes se musím rozloučit i s vámi všemi: děkuju, že jste přišli pobejt - a přijďte zas!

